

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Ր

ԿՐԵՆԿԱՆ ՊԱՏՄԱՆԵՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԲԱՐՈՑԱԿԱՆ

Թ Ի Ի Ը

1868

Գ Ե Կ Տ Ե Մ Ի Ե Ր

Պ Ա Շ Տ Օ Ն Ե Կ Մ Ն Տ Ե Գ Լ Ե Կ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ի

Յ Օ Ր Ա Գ Ի Ո Ւ Թ Ե Ա Ն Ց Ս Ի Ն Օ Գ Ի

Նոյեմ, 18 — Նոր նախիջևանցի Պ, Յովակիմն Կատանչաբանեան, որ բաւական տարիներէ ՚ի վեր Ստաւրապօլ քաղաքին մէջ ըստ վկայութեան հանրագրութեան Հայ Ժողովրդեան տեղւոյն, հաւատարմութեամբ կատարած է հոգևորականաց որբոց և այրեաց խնամարկութեան անդամութեան պաշտօնը, նա և մայր Ս. Լ. Թուոյս և Ս. Լըրուսաղէմի գանձապետութեան պաշտօնն ևս

ցարդ կրկատարէ ըստ արժանւոյն. ուստի ըստ առաջարկութեան Կոնստանտնուպօլիսի Եպարխանայ և Սինօղի սրբոց Լ. Չմիածնի, Ս. Եհափառ Կաթուղիկոսի օրհնութեան Կոնդակին արժանացաւ ՚ի մխթարութի ինքեան և ՚ի խրախոյս այլոց: Նոյ, 25 — Գեր. Բեւլ Լ. պ. մխթարեան, Բղէ. Պօլու մօտ երեք գիւղից Հաջիղարայ Հօռօմ և Սարիբաշայ նորաշէն եկեղեցիքը օծելու պաշտօնին նշանակե-

ցաւ ՚ի կողմնէն յի եհ. կաթուղիկոսի: ուստի փութաց երթալ իւր պաշտօնը կատարել ըստ ծիսի Հայաստանեայց Առաքելական Ս. Կեղեցւոյ: Կոյ 27 — Ըստ խնդրագրութեան Հայ հասարակութեան Վանաքեռ գեղը և ըստ յայտարարութեան փոխ — թեմակալին Լորեանայ, Ազգասէր Պ. Ս. Զատանգն Պարսաղանեանց՝ վերոյիշեալ գեղը հոգևոր դպրոցին վերատեսուչ կարգեցաւ հրամանաւ Ս. Եհսափառ Հայրապետի:

Կ Ր Օ Ն Ա Կ Ա Ն

Ա Ն Ը Ն Կ Է Ա Տ Ը Ա Ր Ո Ւ Ն Ա Կ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն
 Առաքելական յաջորդութեան ուղղութեամբ Ս. Եկեղեցւոյ Հայաստանեայց:

(Շարունակութիւն. տես. երես 86)

Ահաւասիկ խիստ մաշուած հին մագաղաթեայ երեք թերթերուն պարունակութեան ամբողջ օրինակը:

Յիշեցրուիք Եպիսկոպոսաց Առաքելին (առաքելական) վիճակիս Արտազու, զոր գտաք ՚ի հին Յիշուկրնէ (յիշատակարանէ) միոջ, որ էր գրեալ յընթացական Հայոց, ձեռամբ: Յօհաննէս սպասաւորէ, ՚ի սուրբ ուխտէն Մաղարթայ, այսպս: Յաջորդք Առաքելական վիճակիս Արտազու և հրաշագործ սուրբ շիրմիս Առա-

քելայն Առաքէոսի, այն որ զԱռաքար բրպշտ (բարեպաշտ) թիւրն մեր բժշկեաց: Յուռհայ, և եթող անդ Եպս (Եպիսկոպոս) ոմն խոյրարար Արքայի, որ Առաքէ (աղղէ) կոչի, և անտի եկն ՚ի գաւառս Դաւարշան քղք (քաղաք) Հայաստանի, յամս Սանատրուկ թիւրի Արշակունեաց: և լուսաւորեաց անդ Աւետարանական լուսով զհաւատացեալս և ձեռնագրեաց Օգբարիս Աշակերտն իւր Եպս քղքին: և ինքն գնաց յայլ կողմունս աշխարհին աշակերտելոյ զամենայն հեթանոսս: Այս Օգբարիս ասի լինել նահակել (նահատակեալ) յԱրուանդ Արքայէ Հայոց, զկնի խիւ, ամ համբառնալոյ Պրկին: և յետ սըբբոյն կարգեցին Եպս Օգմենտոս. սա իբր չի, ամ հովուեաց հաւատացեալսն Վսի և վսխանեցաւ: Ապա Ատրնեւրսէ Եպս. սա յետ կովրոյ (կառավարելոյ) զժողովուրդս, ժէ, ամ նահատակեցաւ ՚ի բարբարոսաց: սորա յաջորդեաց Սուշէ, կամ Սուշեղ Եպս յերկրէն Պարսից. սա յետ կովրոյ զժողովս սից ՚ի Թաքստեան, իբր ը ամ վճարեաց զկեանս իւր: "Շահէն Եպս, ամս ին" (1): սորին յըրդ (յաջորդ) յշակի (յիշատակի) ուրոյն Դաւարշանուն Եպս Աղուանից, որ իբր ի, ամ կովրէլ է զհաւտն (զհօտն) Արտազու: և յետ սորին, Վ. Լոնդիոս Եպս:

1) Չակերտներով նշանակեալ այս "Շահէն Եպս ամս ին", լուսանցը գրուած էր առջևը երկու գծով: Բայց թանաքը բաց էր թէպէտ գրիչը մի և նոյն: